

Report on the use of storybooks to develop listening and speaking skills for early childhood children at the Ban Tee Nue De Child Development Center under the Mae La Subdistrict Administrative Organization, Tha Song Yang District, Tak Province

SunTharee Dunma ¹ and ubon phonjan ^{2*}

^{1, 2} Northern College, Faculty of Education, Department of Early Childhood Education.

* Corresponding author. E-mail: Ubon.phonjan@northern.ac.th

ABSTRACT

This research has the following objectives: 1) to report the results of using storybooks for early childhood children that are of suitable quality for use in developing listening and speaking skills. 2) To compare the listening and speaking skills of early childhood children before and after organizing activities using storybooks for early childhood children. The sample group used in this research was kindergarten students, Year 1 (aged 2-3 years), second semester, academic year 2024. Ban Tee Nue De Child Development Center, under the Mae La Subdistrict Administrative Organization, Tha Song Yang District, Tak Province, which was selected through a specific random method. The research was conducted according to the experimental research process, with the following research tools: 1) storybooks for early childhood children. To develop readiness in listening and speaking for early childhood children, 10 volumes, 2) 1 copy of the listening and speaking skills assessment form

The study results showed that: 1. The evaluation of children's storybooks (Volumes 1-10) by 5 experts revealed a standard deviation of 1.13 and a mean of 4.10, indicating a high quality level. 2. Listening and speaking skills in preschool children showed statistically significant improvement ($p < .05$) after the storybook-using activities compared to before the activities.

Keywords: Using story books, Listening and speaking skills, Early childhood children.

รายงานผลการใช้หนังสือนิทานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดสำหรับเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านที่หนึ่งเต สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่หละ อำเภอลำปาง จังหวัดตาก

สุนทรี ดลมา¹ และ อุบล ผลจันทร์^{2*}

^{1, 2} วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

* Corresponding author. E-mail: Ubon.phonjan@northern.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อรายงานผลการใช้หนังสือนิทาน สำหรับเด็กปฐมวัย ที่มีคุณภาพเหมาะสมกับการนำไปใช้ในการพัฒนาทักษะการฟัง และการพูด 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยก่อน และหลังการจัดกิจกรรมการใช้หนังสือนิทานสำหรับเด็กปฐมวัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้ได้แก่ เด็กนักเรียนห้องอนุบาลปีที่ 1 (อายุ 2-3 ปี) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านที่หนึ่งเต สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่หละ อำเภอลำปาง จังหวัดตาก ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (specific random) ดำเนินการวิจัยตามกระบวนการงานวิจัยเชิงทดลอง โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ 1) หนังสือนิทานสำหรับเด็กปฐมวัย เพื่อพัฒนาความพร้อม ด้านการฟัง และพูด สำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน 10 เล่ม 2) แบบประเมินทักษะการฟังและการพูด 1 ฉบับ

ผลการศึกษาพบว่า 1. ผลการประเมินหนังสือนิทานสำหรับเด็กปฐมวัย เล่มที่ 1-10 จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน พบว่าหนังสือนิทานสำหรับเด็กปฐมวัย มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.13 และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 มีระดับคุณภาพระดับมาก 2. ทักษะทางภาษาด้านการฟังและการพูด สำหรับเด็กปฐมวัย หลังการจัดกิจกรรมการใช้หนังสือนิทานสำหรับเด็กปฐมวัย มีคะแนนสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการใช้หนังสือนิทานสำหรับเด็กปฐมวัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การใช้หนังสือนิทาน, ทักษะการฟังและการพูด, เด็กปฐมวัย

© 2026 JISSD: Journal of Integration Social Sciences and Development

บทนำ

การศึกษาในระดับการศึกษาปฐมวัย เป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญประการหนึ่งของการพัฒนาประเทศ และกระบวนการที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาคนก็คือกระบวนการศึกษาในระดับปฐมวัยนั่นเอง เด็กเป็นผู้ที่สืบทอดทุกสิ่งทุกอย่างของผู้ใหญ่ เด็กจึงเป็นบุคคลที่ควรให้ความสนใจและเอาใจใส่ให้สมกับการเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าที่สุดของประเทศ ซึ่งวิทยากร เชียงกูล (2560) กล่าวว่า การศึกษาในระดับเด็กปฐมวัยเป็นรากฐานของชีวิตมนุษย์และสิ่งนี้ยังเป็นรากฐานที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ ทั้งเป็นฐานการศึกษาทุกระดับซึ่งจะเห็นได้ว่าการศึกษาของเด็กปฐมวัยมีความสำคัญเพราะเด็กวัยนี้เป็นวัยที่สมองเติบโตมากที่สุด สามารถจะเรียนรู้ได้มากที่สุด ช่วงปฐมวัยเป็นช่วงที่เด็กมีความสามารถที่จะเรียนรู้มากที่สุด กล่าวคือสติปัญญาของเด็กเมื่ออายุประมาณ 0-1 ปี จะพัฒนาร้อยละ 20 ของช่วงชีวิตเด็กเมื่ออายุ 4 ปี จะพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 50 และในช่วงระหว่าง 4-8 ปี จะพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 80 นอกจากนี้เพียเจต์ (Piaget : n.d อ้างอิงมาจากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2559) ยังได้กล่าวว่า พัฒนาการทางสติปัญญาที่เกิดขึ้นในเด็กปฐมวัยนี้จะเป็นรากฐานให้แก่การพัฒนาทางสติปัญญาในระดับต่อไป ในการพัฒนาประชากรควรเริ่มตั้งแต่ปฐมวัย จะพัฒนาทั้งทางร่างกาย สติปัญญา สังคม อารมณ์-จิตใจ และบุคลิกภาพอย่างรวดเร็ว ประสบการณ์ที่เด็กได้รับในช่วงแรกมีอิทธิพลอย่างยิ่งในการพัฒนาในขั้นต่อไป การจัดการศึกษาระดับปฐมวัยนั้นมุ่งเน้นในด้านการเตรียมความพร้อมเป็นสำคัญ และการจัดกิจกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมได้มุ่งพัฒนาเด็กปฐมวัยครอบคลุมพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา (เยาวพา เดชะคุปต์, 2562)

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย ควรส่งเสริมพัฒนาการทางด้านภาษา ด้านการฟังและการพูด โดยการจัดประสบการณ์และสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมความพร้อมด้านการฟังและการพูด โดยและค่านิยมของการฟังและการพูด

การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่ตอบสนองความต้องการตามวัยของเด็ก (ศศิมา พรหมรักษ์, 2560) การเรียนรู้จากหนังสือนิทานสำหรับเด็กปฐมวัยเป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่สามารถสื่อสารและสามารถนำพาเด็กปฐมวัย ไปสู่การพัฒนาการด้านการฟังและการพูด เพราะเป็นสิ่งที่อยู่ในความสนใจของเด็กปฐมวัย การใช้หนังสือนิทาน สำหรับเด็กปฐมวัยจึงเป็นเสมือนการเปิดหน้าต่างการเรียนรู้แห่งโลกจินตนาการของเด็ก ๆ ทุกคนไปสู่ความจริง ดังนั้นครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กปฐมวัยจึงควรมีหน้าที่ และบทบาทสำคัญในการอบรมเลี้ยงดู ชัดเจน บ่มเพาะ ลักษณะนิสัย พฤติกรรมทางการฟัง และการพูดความมีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบ ความซื่อตรงตรงต่อเวลา การควบคุมตนเองที่เหมาะสมโดยผ่านการจัดกิจกรรมการใช้หนังสือนิทาน สำหรับเด็กปฐมวัยให้เด็ก ๆ ทฤษฎีการเรียนรู้ทางการฟังและการพูดของแบนดูรา (Bandura) ที่ได้กล่าวไว้ว่า “ การเรียนรู้ของมนุษย์นั้นเกิดจากพฤติกรรมบุคคลมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) อย่างต่อเนื่องระหว่างบุคคลนั้นและสิ่งแวดล้อม (Environment) ซึ่งทฤษฎีนี้เน้นบุคคลเกิดการเรียนรู้โดยการให้ตัวแบบ (Learning through Modeling) โดยผู้เรียนจะเลียนแบบจากตัวแบบและการเลียนแบบนี้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยอาศัยการสังเกตพฤติกรรมของตัวแบบ” (สิริมา ภิญโญนันตพงษ์, 2563)

การพัฒนาภาษา สำหรับเด็กปฐมวัย ด้านทักษะการฟังและการพูด เป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านในขั้นต่อไป โดยมีได้คาดหวังว่าจะอ่านหนังสือออกเหมือนเด็กโต ๆ แต่จะเป็นการปลูกฝังให้เด็กปฐมวัยมีนิสัยพื้นฐานของการรักการอ่าน ชอบที่จะหยิบหนังสือนิทานออกมาดูหรืออ่านจากภาพต่างๆ ที่ไม่รู้หรือไม่เข้าใจ เด็กปฐมวัยที่ได้ผู้ใหญ่อ่านหนังสือให้ฟังเป็นประจำจะสามารถอ่านหนังสือนิทานออกตั้งแต่อายุน้อย และมีพัฒนาการทางด้านภาษาได้เร็วกว่าเด็กที่ไม่ได้ฟังผู้ใหญ่อ่านหนังสือให้ฟัง (นิตยา ประพฤติกิจ, 2560) ดังนั้น หนังสือนิทานจึงมีความสัมพันธ์ควบคู่กันไปจะขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ได้ ยิ่งหนังสือนิทานมีคุณค่ามากเพียงใดก็ยิ่งมีความสำคัญต่อการพูดมากเพียงนั้น หนังสือนิทานสำหรับเด็กปฐมวัยจึงเครื่องมือที่สำคัญอย่างยิ่งในการปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน และปลูกฝังคุณลักษณะต่าง ๆ ตามที่สังคมต้องการ ดังพระราชดำรัสของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (2551) ข้อความว่า “..หนังสือประเภทที่ข้าพเจ้าคิดว่าสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งคือหนังสือนิทานสำหรับเด็กปฐมวัย เพราะวัยเด็กเป็นวัยที่เรียนรู้ เด็ก ๆ ส่วนใหญ่สนใจที่จะทราบเรื่องราวต่าง ๆ แปลกๆ อยู่เสมอ ถ้าเรามีหนังสือนิทานที่มีคุณค่าทั้งเนื้อหาและรูปภาพให้เขาอ่าน ให้ความรู้ ความบันเทิง เด็กจะเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่สมบูรณ์ รอบรู้ มีธรรมประจำใจ มีความรักบ้านเมือง มีความปรารถนาที่จะทำแต่ประโยชน์ที่ควร.”

หนังสือนิทานสำหรับเด็กปฐมวัย เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญในการกระตุ้นให้เด็กอยากเรียนรู้ อยากอ่านจากภาพ ผลการศึกษาเกี่ยวกับหนังสือนิทานที่ดีควรมีรูปภาพชัดเจนในหน้าหนึ่งๆ ไม่ควรมีรูปภาพมากโดยเฉพาะหนังสือนิทานสำหรับเด็กปฐมวัย เด็กๆ มักชอบเรื่องที่ใกล้ตัว ภาษาที่ใช้ควรเป็นศัพท์ง่าย ๆ ที่เขาารู้ซึ่งมี การเขียนทั้งในลักษณะร้อยแก้ว ร้อยกรอง ถ้าเป็นร้อยกรองควรอยู่ในรูปของคำคล้องจอง ซึ่งเด็กวัยนี้จะชอบมาก (เยาวพา เดชะคุปต์, 2562) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งพบว่าเด็กอนุบาลที่เคยอ่านและท่องคำคล้องจองจะประสบผลสำเร็จในด้านการอ่านเมื่อเรียนในชั้นสูงขึ้น (นิตยา ประพฤติกิจ, 2560)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น คณะผู้วิจัยจึงได้ตระหนัก และเห็นความสำคัญของการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดสำหรับการรู้หนังสือด้านการฟัง การพูดหนังสือนิทานสำหรับเด็กปฐมวัย ที่มีลักษณะเป็นหนังสือคำคล้องจองประกอบภาพ เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย ห้องอนุบาลปีที่ 1 (อายุ 2-3 ปี) ที่สามารถส่งเสริมพัฒนาการทางด้านภาษา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของพัฒนาการทางด้านสติปัญญาได้เป็นอย่างดี และการนำหนังสือนิทานที่มีภาพประกอบมาใช้เป็นสื่อในการเล่าเรื่องเป็นเทคนิคอย่างหนึ่งที่กระตุ้นความคิด ความสนใจให้กับเด็กปฐมวัย จากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางสำหรับครูและผู้ที่เกี่ยวข้องในการนำรูปแบบการใช้หนังสือนิทาน สำหรับเด็กปฐมวัย ไปใช้เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาด้านการฟัง และการพูดให้เกิดประสิทธิภาพ สำหรับเด็กปฐมวัย ได้อย่างเหมาะสมพัฒนาโดยองค์รวมมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการสร้างหนังสือนิทานสำหรับเด็กปฐมวัย ที่มีคุณภาพและมีความสอดคล้องในการนำไปใช้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด สำหรับเด็กปฐมวัย
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูด สำหรับเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการใช้หนังสือนิทาน

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experiment Research แบบ One-group pre test-post test design) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2560) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ เด็กนักเรียนห้องอนุบาลปีที่ 1 จำนวน 15 คน จากศูนย์พัฒนาเด็กบ้านที่ หนีเด สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่หละ อำเภอสองยาง จังหวัดตาก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ได้จากการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้
- 2.1 หนังสือนิทานสำหรับเด็กอนุบาล จำนวน 10 เล่ม
- 2.2 แบบประเมินทักษะการฟัง และการพูด 1 ฉบับ

3. สมมติฐานการวิจัย

เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมประกอบการใช้หนังสือนิทาน สำหรับเด็กปฐมวัย มีทักษะการฟังและการพูด สูงกว่าก่อนได้รับการจัดกิจกรรมการใช้หนังสือนิทาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยใช้แบบแผนการวิจัยเชิงทดลอง (Experiment Research แบบ One-group pretest – posttest design) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2560) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังในตาราง 1

ตาราง 1 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	ประเมินก่อนการจัดกิจกรรม	ทดลอง	ประเมินหลังการจัดกิจกรรม
กลุ่มตัวอย่าง	T ₁	X	T ₂

ความหมายของสัญลักษณ์

- T₁ แทน แทนการประเมินทักษะทางภาษาด้านการฟัง และการพูด ก่อนการทดลอง (Pre-test)
- X แทน การดำเนินการการจัดกิจกรรมโดยการใช้หนังสือนิทาน
- T₂ แทน แทนการประเมินทักษะทางภาษาด้านการฟัง และการพูด หลังการทดลอง (Post-test)

คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ใช้สูตรดัชนีค่าความสอดคล้อง (IOC) ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2562)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง

$$\sum R$$
 แทน ผลรวมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

4.2 การหาความยากง่าย (Difficulty) ใช้สูตร ดังนี้ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2560 (130)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P แทน ความยากง่ายของคำถามแต่ละข้อ

R แทน จำนวนผู้ตอบถูกในแต่ละข้อ

N แทน จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

4.3 การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ใช้สูตรดังนี้ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2560)

$$D = \frac{R_u - R_L}{\frac{N}{2}}$$

เมื่อ	D	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	R_u	แทน	จำนวนเด็กที่ตอบถูกในกลุ่มเก่ง
	R_L	แทน	จำนวนเด็กที่ตอบถูกในกลุ่มอ่อน
	N	แทน	จำนวนเด็กทั้งหมด

4.4 การหาความเชื่อมั่นใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson อ้างถึงใน พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2560) โดยคำนวณจากสูตร

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum Pq}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อกำหนดให้	r_{tt}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	n	แทน	จำนวนข้อคำถามของเครื่องมือ
	P	แทน	สัดส่วนของผู้ทำได้ในข้อหนึ่ง ๆ นั่นคือสัดส่วนของคนทำถูกกับคนทั้งหมด
	q	แทน	สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ หรือ คือ 1-p

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

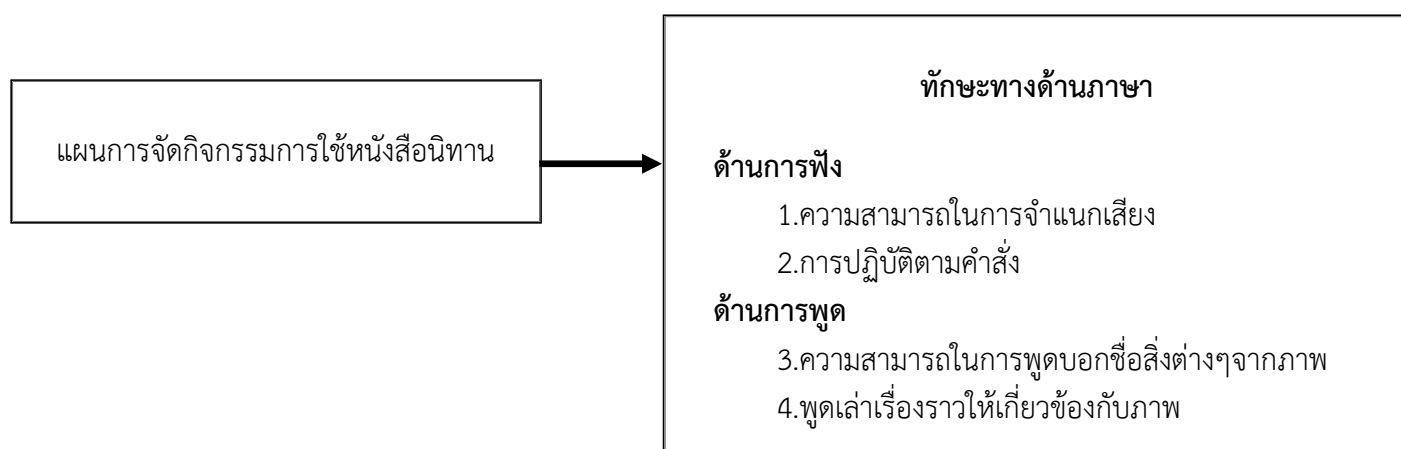
ในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างหนังสือนิทานสำหรับเด็กปฐมวัย ให้มีคุณภาพเหมาะสมกับวัย และการเรียนรู้ทางด้านภาษา

ขั้นตอนที่ 2 เปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมโดยใช้หนังสือนิทานสำหรับเด็กปฐมวัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย จากการศึกษาเอกสารทักษะพื้นฐานทางด้านภาษาด้านการฟัง และการพูด ทำให้คณะผู้วิจัยได้กรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพประกอบ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ สรุปผลได้ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ที่ 1 ผลการประเมินหนังสือนิทานสำหรับเด็กปฐมวัย เล่มที่ 1-10 จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน พบว่าหนังสือนิทานสำหรับเด็กปฐมวัย มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.13 และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 มีระดับคุณภาพระดับมาก ที่สามารถนำไปใช้ได้ ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของหนังสือนิทานสำหรับเด็กปฐมวัย กับวัตถุประสงค์ในการพัฒนาหนังสือนิทานสำหรับเด็กปฐมวัย เล่มที่ 1-10 จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน พบว่าหนังสือนิทานสำหรับเด็กปฐมวัย มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .60-1.00 ซึ่งมีค่าความสอดคล้องเกิน 0.5 แสดงว่ามีค่าความเหมาะสมที่สามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาด้านการฟัง และการพูด ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. วัตถุประสงค์ที่ 2 การเปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูด สำหรับเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการใช้หนังสือนิทานสำหรับเด็กปฐมวัย เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาด้านการฟังและการพูด ของเด็กปฐมวัย ผลการประเมินด้วยค่า t ที่ได้จากการคำนวณทักษะทางภาษาด้านการฟังและการพูด สำหรับเด็กปฐมวัยโดยใช้หนังสือนิทานสำหรับเด็กปฐมวัย มีค่าเท่ากับ 24.40 ซึ่งมากกว่าค่า t ที่ได้จากการเปิดตารางระดับนัยสำคัญที่ .01 ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.315 แสดงว่า ทักษะทางภาษาด้านการฟังและการพูด สำหรับเด็กปฐมวัย หลังการจัดกิจกรรมการใช้หนังสือนิทานสำหรับเด็กปฐมวัย มีคะแนน สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการใช้หนังสือนิทานสำหรับเด็กปฐมวัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1. พบว่า หนังสือนิทานสำหรับเด็กปฐมวัย เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาด้านการฟัง และการพูด สำหรับเด็กปฐมวัย พบว่า ความเหมาะสมของค่าดัชนีความสอดคล้อง มีค่า 60-1.00 และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.13 มีระดับคุณภาพระดับมาก แสดงให้เห็นว่าหนังสือสำหรับเด็กเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย ที่สร้างขึ้นนั้นเป็นหนังสือนิทานที่มีประสิทธิภาพและคุณภาพเหมาะสมที่จะนำไปพัฒนาทักษะการฟังและการพูดสำหรับเด็กปฐมวัย มีสาเหตุมาจากรูปเล่มน่าสนใจ น่าหยิบมาอ่าน ภาพประกอบสวยงามสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง มีเรื่องราวเหมาะสมกับวัยของเด็ก การใช้ภาษาเหมาะสมกับวัยของเด็กเป็นคำ ร้อยแก้วง่ายๆ หรือมีสัมผัสเป็นคำคล้องจองเป็นที่น่าสนใจ หนังสือนิทานที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้จึงเหมาะสมที่จะนำไปพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของเพียเจท์ ที่กล่าวว่า ทักษะทางภาษาควรเริ่มจากจุดสนใจของเด็ก โดยเป็นหน้าที่ของผู้ใหญ่จะต้องจัดกิจกรรมซ้ำๆ ให้เด็กเล่นเด็กเรียนอยู่บ่อย ๆ หาสิ่งแปลกใหม่เพื่อส่งเสริมการอ่าน และผลการศึกษาของนิตยา ประพุดติกิจ (2560) ที่พบว่าเด็กที่ได้ฟังผู้ใหญ่อ่านหนังสือให้ฟังเป็นประจำจะสามารถอ่านหนังสือออกตั้งแต่อายุน้อย และมีพัฒนาการทางภาษาได้เร็วกว่าเด็กที่ไม่ได้ฟังผู้ใหญ่อ่านหนังสือ นอกจากนั้นคุณภาพของหนังสือเป็นสิ่งสำคัญต่อการเตรียมความพร้อมด้านการอ่านดังพระราชดำรัสของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (2551) ที่ว่า “..วัยเด็กเป็นวัยที่เรียนรู้เด็กๆ ส่วนใหญ่สนใจที่จะทราบเรื่องราวแปลก ๆ อยู่เสมอ ถ้าเรามีหนังสือที่มีคุณค่าทั้งเนื้อหาและรูปภาพให้เขาอ่าน ให้ความรู้ ความบันเทิงเด็ก ๆ จะโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์..” สอดคล้องกับผลการศึกษาของเยาวพา เดชะคุปต์ (2562) ที่พบว่า หนังสือนิทานที่มีคุณภาพดี ควรมีรูปชัดเจน เป็นเรื่องใกล้ตัวเขียนได้ทั้งในลักษณะร้อยแก้วและร้อยกรอง นอกจากนี้แล้ว กานต์มณี ศักดิ์เจริญ (2562) ได้กล่าวว่า ในการใช้หนังสือกับเด็กปฐมวัย ควรเลือกเรื่องที่ไม่มีความยาก และใช้คำคล้องจองพัฒนาความพร้อมด้านการอ่านของเด็กปฐมวัย โดยใช้หนังสือสำหรับเด็ก ครูต้องเป็นผู้อ่านให้เด็กฟังด้วยน้ำเสียงนุ่มนวลชัดเจน น่าฟังและกระตุ้นให้เด็กเกิดกระบวนการใช้คำถาม การศึกษาครั้งนี้ผู้รายงานได้พยายามดึงดูดความสนใจให้เด็กเข้าร่วมกิจกรรมทำให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง กิจกรรมส่งเสริมความพร้อมด้านการอ่าน ได้แก่ การแสดงท่าทางประกอบคำ คล้องจอง การแสดงบทบาทสมมุติ การพูดคำคล้องจอง การแต่งประโยคหรือวลี และการวาดภาพเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง ซึ่งฝึกในทุกสัปดาห์ เพราะเป็นแบบฝึกทักษะที่อยู่ในท้ายเล่มของหนังสือนิทานสำหรับเด็กปฐมวัยทุกเล่มซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ กมลวรรณ ไชยศรี (2560) ที่ได้ศึกษาผลการใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อส่งเสริมความพร้อมในการอ่านของนักเรียนในระดับอนุบาล 2 โรงเรียนอนุบาลมยุรี ตำบลแม่เหียะ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นการศึกษาเชิงทดสอบแบบทดสอบก่อน และหลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นอนุบาล 2 จำนวน 23 คน ใช้กิจกรรมกลุ่ม จำนวน 10 กิจกรรม ใช้เวลาศึกษานาน 5 สัปดาห์ ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบวัดความพร้อมการอ่าน ก่อนและหลังการทำกิจกรรมกลุ่ม การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วน

เบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่า t ผลการศึกษาพบว่า หลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนมีความพร้อมในการอ่านเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับแมนมาส ซวลิต (2563) ที่กล่าวว่า การได้ร่วมกลุ่มกิจกรรมเพื่อการส่งเสริมการอ่านตามลักษณะกิจกรรมดึงดูดความสนใจโดยทางประสบการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างรวมกันอย่างไรอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างรวมกันเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมความพร้อมด้านการอ่าน และนอกนั้น พูนสุข บุญยสวัสดิ์ (2563) ได้กล่าวถึง กิจกรรมส่งเสริมการอ่านว่าการเล่านิทาน มีภาพ อุปกรณ์อื่นๆ หรือการแสดง เช่น เชิดหุ่นประกอบ การทายปัญหา เป็นข้อความหรือภาพ หรือการแสดง สนทนา ซักถาม ร้องเพลง และทำท่าประกอบกรอ่าน การท่องกลอน และทำท่าประกอบสาธิตให้ดู และฝึกปฏิบัติให้ศึกษาแล้วสังเกตและจดจำให้เล่นของเล่นทั้งในร่มและกลางแจ้งให้เล่นเกมต่าง ๆ และการละเล่นของไทยให้วาดภาพและระบายสีด้วยสีชนิดต่าง ๆ เช่น สีเทียน สีน้ำ ดินสอสี สรุปได้ว่าหนังสือนิทานสำหรับเด็กปฐมวัย ที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้จากมาจากระดับชั้นตอนต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น และหนังสือนิทานตรงกับ ความสนใจของเด็กปฐมวัย มีรูปแบบพร้อมภาพประกอบที่น่าสนใจ และเนื้อเรื่องในหนังสือนิทานสอดคล้องกับความสนใจ ความต้องการใคร่เรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาด้านการฟัง และการพูด สำหรับเด็กปฐมวัยได้เป็นอย่างดี

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า หลังการใช้หนังสือนิทานสำหรับเด็กปฐมวัย เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย เมื่อจัดกิจกรรมการใช้หนังสือนิทานตามระยะเวลาของการจัดกิจกรรม ผลปรากฏว่า เด็กปฐมวัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีทักษะการฟังและการพูด สูงกว่าก่อนการใช้หนังสือนิทานสำหรับเด็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเกษิธดา บุญธรรม (2562) จิราภรณ์ ปรีชาชน (2563) นวลศรี วุฒิจ (2562) สายวลี วิทยาภัก (2562) และกมลวรรณ ไชยศรี (2560) ที่สร้างขึ้นได้จากการศึกษาทฤษฎี ตามหลักวิชาการ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีขั้นตอนการสร้างที่เป็นระบบได้รับคำแนะนำ จากการตรวจสอบ ปรับปรุงจากผู้เชี่ยวชาญ ทำให้ได้หนังสือนิทานสำหรับเด็กปฐมวัยที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด แสดงว่าการจัดกิจกรรมโดยใช้หนังสือนิทานสำหรับเด็กปฐมวัย เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย ช่วยส่งเสริมและสนับสนุนต่อการพัฒนาทักษะการฟังและการพูด ส่งผลทำให้เด็กปฐมวัยมีผลของการพัฒนาความพร้อมทางการเรียนสูงขึ้นตามวัย

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนแบบประเมินทักษะทางภาษา ด้านการฟัง และการพูด ของเด็กปฐมวัยโดยใช้หนังสือนิทาน ด้านแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่ฟัง ภาพรวมหลังการจัดกิจกรรมมี ($\bar{X} = 2.62$, S.D.= 0.49) สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 2.30$, S.D.= 0.46) ด้านการอธิบายเกี่ยวกับเหตุการณ์และความสัมพันธ์ของ เรื่อง โดยภาพรวมหลังการจัด กิจกรรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 2.56$, S.D.= 0.49) สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมคือมี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 2.53$, S.D.= 0.50) ด้านการพูดเรียงลำดับคำ โดยภาพรวมหลังการจัดกิจกรรมมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ($\bar{X} = 2.55$, S.D.= 0.50) สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมคือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 2.42$, S.D.= 0.28) ผลการเปรียบเทียบ คะแนนก่อนและหลังการจัดกิจกรรม ทักษะทางภาษาด้านการฟัง และการพูด ของเด็กปฐมวัยที่ใช้หนังสือนิทาน โดยภาพรวม ทักษะการฟังและการพูดของเด็ก หลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาปฐมวัย ควรวางแผนงานด้านการพัฒนาศักยภาพสำหรับเด็กปฐมวัย เพื่อการวางรากฐานในการพัฒนาศักยภาพพหุมนุษย์ ในด้านนโยบายและด้านการปฏิบัติควรออกกระเปียบของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบนพื้นฐานของการเตรียมความพร้อม และสอดคล้องกับพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน รวมทั้งวุฒิภาวะ ความพร้อม การเรียนรู้ และเหมาะสมกับวัยของเด็กปฐมวัย โดยการส่งเสริมการพัฒนาทางด้านสติปัญญา ด้านการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาด้านการฟัง และการพูด ให้เป็นนโยบายที่สามารถปฏิบัติงานพร้อมกันได้ทั่วประเทศ ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาปฐมวัย โดยการจัดกิจกรรมการใช้หนังสือนิทาน เป็นแนวเดียวกันทั่วประเทศ ทั้งหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน รวมทั้งองค์กรการกุศลต่างๆที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการศึกษาปฐมวัย

1.2 ควรมีหน่วยงานนำร่องทางด้านการจัดการศึกษาในระดับการศึกษาปฐมวัย ในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาด้านการฟัง และการพูด โดยใช้หนังสือนิทาน ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด และโรงเรียนอนุบาลประจำอำเภอทั่วประเทศ

1.3 ควรมีคณะทำงานติดตาม เพื่อประเมินผลในแนวการจัดประสบการณ์แบบโครงการ (Project Approach) โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิ หรือเชี่ยวชาญในด้านการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย และครูผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับปฐมวัย

2. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ผู้ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการศึกษาปฐมวัย ควรมีการศึกษา และการส่งเสริมพัฒนาการทางด้านสติปัญญา ด้วยจัดกิจกรรมโดยใช้หนังสือนิทาน และกิจกรรมอื่นๆที่หลากหลาย เพื่อช่วยส่งเสริมและพัฒนาการเรียนรู้ สำหรับเด็กปฐมวัยที่ครอบคลุมกับพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน โดยคำนึง และตระหนักถึงหลักในการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย แบบเตรียมความพร้อมบนพื้นฐานของ 6 กิจกรรมหลัก

2.2 ควรมีการศึกษา หรือการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สำหรับเด็กปฐมวัยให้มีคุณภาพเหมาะสม ภายใต้อบรมของสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ได้อย่างสอดคล้องและเหมาะสมกับวัยโดยเด็กปฐมวัย ควรได้ปฏิบัติกิจกรรมด้วยตัวเองให้มากที่สุดแบบ (Active Learning)

2.3 ควรทำการศึกษา และการทำวิจัย โดยการใช้หนังสือนิทานสำหรับเด็กปฐมวัย เพื่อเตรียมความพร้อมทางภาษาด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

2.4 ควรทำการศึกษาการใช้หนังสือสำหรับเด็กที่มีเนื้อเรื่องเดียวกัน แต่มีการประพันธ์เป็นร้อยแก้วกับร้อยกรอง ว่าแบบใดจะส่งผลต่อความพร้อมด้านการอ่านของเด็กมากกว่ากัน

2.5 ควรมีการจัดกิจกรรมโดยใช้หนังสือนิทาน ไปประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในกิจกรรมอื่นๆ เช่น กิจกรรมการเล่นเสรีและเล่นตามมุม กิจกรรมเสริมประสบการณ์ กิจกรรมเกมการศึกษา กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กมลวรรณ ไชยศรี. (2560). การใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อส่งเสริมความพร้อมในการอ่านของนักเรียนระดับอนุบาล 2 วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กานต์มณี ศักดิ์เจริญ. (2562). วิธีอ่านหนังสือและการอ่านหนังสือให้ฟังการรณรงค์เพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ.
- เกษิดา บุญธรรม. (2562). การพัฒนาความพร้อมด้านทักษะทางภาษาของนักเรียนชาวเขาชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยใช้วิธีมุ่งประสบการณ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จิราภรณ์ ปรีชาชน. (2563). การจัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี, สมเด็จพระ. (2551). ห้องสมุดในทัศนะของข้าพเจ้าในที่ระลีกงานสัปดาห์ห้องสมุด พ.ศ. 2529. กรุงเทพมหานคร : สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย.
- นวลศรี วุฒิกิจ. (2562). การพัฒนาชุดการสอนเพื่อเตรียมความพร้อมทางด้านการอ่าน สำหรับเด็กปฐมวัยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอสบเมย จังหวัดแม่ฮ่องสอน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นิตยา ประพฤติกิจ. (2560). การพัฒนาเด็กปฐมวัย. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2559). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สถาบันทวีป.
- พูนสุข บุญยสวัสดิ์. (2563). การเตรียมความพร้อม. วารสารการศึกษา กรุงเทพมหานคร.
- แม่นมาศ ขวลิต. (2563). แนวทางการส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพมหานคร : บรรณกิจ.
- เยาวพา เดชะคุปต์. (2562). กิจกรรมสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.

- สายสวลี วิทยาภัก. (2562). การใช้ชุดกิจกรรมทางภาษาเพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาของนักเรียนชาวเขาระดับก่อนประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สิริมา ภูณโณนันทพงษ์. (2563). แนวการจัดประสบการณ์ปฐมวัยศึกษา : แนวคิดสู่แนวปฏิบัติ (หลักสูตรการศึกษาระดับปฐมวัย). กรุงเทพมหานคร : ดวงกมล.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2559). เอกสารการสอนชุดวิชาพฤติกรรมวัยเด็ก หน่วยที่ 8-15. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ป. สัมพันธ์พาณิชย์.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2560). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิทยากร เชียงกุล. (2560). สภาวะการศึกษาไทย ปี 2557/2558 จะปฏิรูปการศึกษาไทยให้. ทันโลกในศตวรรษ ที่ 21 ได้อย่างไร. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดีการพิมพ์.
- ศศิมา พรหมรักษ์. (2560). พฤติกรรมความร่วมมือของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ทางวิทยาศาสตร์. ปริญญาโทบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- สายสวลี วิทยาภัก. (2562). การใช้ชุดกิจกรรมทางภาษาเพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาของนักเรียนชาวเขาระดับก่อนประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2560). การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2562). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.